

[Askjær Jørgensen]

overenskomstområde, det kan sammenlignes med.

Vi har ofte behandlet skatteforslag her, og hver gang vi gør det, så er det, der springer først i øjnene, at det nuværende system ikke kan fungere. Sidste tirsdag sagde hr. Christophersen til mig, at jeg ikke ønskede, at indkomstskattesystemet skulle fungere. Det er ikke helt rigtigt vurderet af hr. Christophersen. Det, vi ved, er, at indkomstskattesystemet ikke kan fungere. Det har venstre jo medvirket til at prøve på at få det til nu i adskillige menneskealdrer. Hvis man ville nå dertil, at man kan få det til at fungere, så synes vi da, det var på høje tid, at man gjorde det, men foreløbig bliver det bare dårligere og dårligere.

Christophersen (V):

Vi behandlede for et par uger siden et tilsvarende lovforslag, fremsat af det konservative folkeparti, og jeg kan for en dels vedkommende henvise til, hvad jeg sagde ved den lejlighed, men jeg vil godt sige et par enkelte ting om det lovforslag, vi drøfter i dag.

Vi er positive over for at ændre selve betegnelsen »medhjælpende hustru« til »medhjælpende ægtefælle«. Det er en rimelig ændring. På samme måde er vi selvfølgelig interesseret i at få en forhøjelse af det beløb, som kan overføres, men vi er ikke enige med forslagsstillerne, når de vil sætte en overgrænse på, og vi er ikke enige med forslagsstillerne i den måde, hvorpå de vil opføre, hvad der kan overføres.

Efter vores opfattelse burde der være mulighed for, at op til 50 pct. af indkomsten kunne overføres i og for sig uden begrænsning. Der er jo mange selvstændige virksomheder, hvor begge ægtefæller arbejder hele dagen lang, og det er diskriminatorisk, hvis den ene kun må få tillagt op til 30.000 kr. Det er der i og for sig ingen rimelighed i, hvis de begge to yder en indsats, som svarer til halvdelen af det, der er brug for i virksomheden. Vi ved godt, at der kan være nogle kontrolmæssige problemer, men vi synes, det er et rimeligt krav om lighed med hensyn til den behandling, man skattemæssigt får. Derfor kan vi ikke lide forslaget om en maksimumsgrænse på 30.000 kr. Det er vi ikke indstillet på.

På samme måde når det drejer sig om forslaget om, hvordan man kan beregne, hvor meget der så skal tillægges. I dag er det jo en mere skønmæssig vurdering, der anlægges. Jeg er bange for, at det system, som skitseres i forslaget her, simpelt hen vil pålægge virksomhederne – og vi skal jo huske på, at det er små virksomheder, vi her taler om – nogle administrative og beregningsmæssige opgaver, de hurtigt kan køre sur i. De skal føre kontrol med, hvor meget tid der er medgået. De skal vurdere, hvad det er for et arbejde, der udføres, og hvad det er for satser, man på arbejdsmarkedet aflønnes med, når det drejer sig om dette arbejde, og de skal ligge og korrespondere frem og tilbage med ligningsmyndighederne.

Jeg er bange for, må jeg sige til forslagsstillerne, at det bliver et alt for upraktisk system, som i realiteten vil betyde, at den glæde, som familievirksomhederne skulle have af forslaget her, vil blive overskygget af en lang række praktiske problemer.

Derfor er vi altså tilbøjelige til at sige, at der skal en ændring til. Det skal være medhjælpende ægtefæller i almindelighed, vi taler om. Det skal være en ændring, som endvidere går ud på, at man kan få tillagt op til 50 pct. uden nogen maksimumsgrænse. Den måde, hvorpå man vurderer, hvad der med rimelighed kan tillægges op til denne 50 pct. grænse, må bygge på regler, som er nemme at administrere, og så må vi anlægge et skøn.

I de fleste tilfælde vil ordningen mere have psykologisk end reel økonomisk betydning. Med det lange proportionalstræk, vi har i dag, med de beskedne indtægter, mange af denne type virksomheder i virkeligheden har, så er hovedformålet med en lovændring ikke så meget at give en lempeligere skattemæssig behandling, det vil blive resultatet i en del tilfælde, men det vil først og fremmest føles som en retfærdig ting, set fra de medhjælpende ægtefællers synspunkt, og derfor skal vi også indrette loven efter dem.

Hagen Hagensen (KF):

Ja, gid det var så vel, som hr. Christophersen lige nævnte det, at man kunne komme frem til et enkelt regelsæt, der delte indkomsterne mellem to ægtefæller lige over, når de arbejdede sammen om det daglige virke. Det har vi imidlertid ikke troet på, og derfor har